

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἑπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ ἄλλος πρόσθενος τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κύπρῳ M. di Cesnola θέλει δημοσιεύσει προσεγγίζον σύγγραμμά περὶ τῶν νεωτάτων ἀνασκαφῶν ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ. Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται Σαλαμίνα, ἐπειδὴ τὰ πλείστα τῶν καλλιτεχνημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ Cesnola ἐν αὐτῷ περιγραφομένων εὐρέθησαν κατὰ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Σαλαμίνας ἐν Κύπρῳ. Σπουδαῖον κεφάλαιον τῆς συγγραφῆς ἀποτελοῦσιν αἱ ἐπιγραφαὶ, ἀναγνωσθεῖσαι καὶ σχολιασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τῇ συνέργασίᾳ τῶν κ. Birch, Sayce καὶ Hyde Clarke.

Παρά τῶν ἐν Παρίσις ἐκδότῃ Ἐρνέστῳ Λερὸν ἐξεδόθη κατάλογος πάντων τῶν περὶ Γεωργίου Καστριώτου τοῦ Σκένδερος ἀπὸ τῆς ἐρευρέσεως τῆς τυπογραφίας μέχρι τῆς σύμμερον ἐκδοθέντων βιβλίων ἐν γαλλικῇ, ἀγγλικῇ, γερμανικῇ, λατινικῇ, ἰταλικῇ, ἰσπανικῇ, πορτογαλικῇ, σουηδικῇ καὶ ἑλληνικῇ γλῶσσῃ. Ὁ κατάλογος οὗτος συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Πετρόβιτις ἐτυπώθη πολυτελῶς εἰς 150 μόνον ἀντίτυπα.

Εἰς τὴν ἐν Παρίσις ἱστορικῇ Ἀκαδημίᾳ προσήνεγκεν ὁ Βίκτωρ Σαιν Πόλ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καὶ τῆς συμβίβου τοῦ 25,000 φράγκων ἄθλον πρὸς οἰονόμητον ἀνέυρη ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς διφθερίτιδος, ἀνεγνωρισμένον καὶ δεδοκιμασμένον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ὡς τελειοφόρον καὶ ἀδιάσπαστον. Εἰς τὸν ἀγῶνα δύνανται νὰ συγκαταβῶσιν οὐ μόνον Γάλλοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὁ βουλομένης. Τὸν κεφαλalaὶ οἱ τόχοι θὰ ἀπονέμωται κατὰ διείκτα πρὸς τὴν ποιήσῃ ἀξιολογῶντες ἐρευνᾶς καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς διφθερίτιδος. Ὅμοιον ἄθλον προσέθηκεν ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἡ τῆς Γερμανίας αὐτοκράτειρα Αὐγούστα.

Τὸ προσεχὲς ἔτος, ἀπὸ ἰουνίου μηνὸς μέχρι Σεπτεμβρίου, γενήσεται ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς αὐτοκράτειρας Αὐγούστης γενικὴ Ἐκθεσις τῆς τεχνικῆς ὑγιεινῆς καὶ τῶν διαφόρων σωτηριωδῶν μέσων, δι' ὧν πολυαβάνονται ἢ ἀποσοδοῦνται παντοδατοὶ νόσοι καὶ ἀτυχήματα. Ὡς συμμετάσχωσι δὲ ταύτης Γερμανία, Αὐστρία, Ἑλβετία. Ἀπέναντι τῆς μεγίστης σπουδαιότητος, ἣν τὰ πρωτεύοντα ἐν Εὐρώπῃ κράτη περιάπτουσιν εἰς τὴν ὑγιεινὴν καθόλου, βέβαιον εἶνε ὅτι θὰ ἐπωφεληθῶσι τὴν ευκαιρίαν ἱατροὶ, χειρουργοὶ, κτηνίατροι, ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, τελῶναι καὶ λιμενάρχαι, ὁργανοποιοὶ κλ., θὰ καταδείχθῃ δὲ σαφῶς, κατὰ πόσον προεβέβασαν τὴν πρακτικὴν ἐπιστήμην οὐχὶ τοσοῦτον αἱ κυβερνήσεις, ὅσον αἱ κατὰ τόπους μικροὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι. Μόνῃ τῇ γερμανικῇ ἔθελαι θὰ περιλάβῃ τεσσαρόκοντα τμήματα, ἅπαντα εὐχῆς ἔργον νὰ ἴδωσι καὶ μελετήσωσι διὰ καταλλήλου ἀντιπροσώπου αἰθέλληναι ἀρχαί, αἱ διὰ λόγους πολιτικούς ἢ κοινωτικούς ἀμελοῦσαι τῶν στοιχειωδιστάτων ἐλατηρίων τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.

Ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἐφημερίδῳ τῆς Αὐγούστης ὁ ἐν Δαρμαστάτῃ καθηγητὴς κ. Αὐγουστος Βόλτς δημοσιεύει ἀξίαν λόγου βιβλιογραφίαν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ρενιέρῃ ἐκδοθεισῶν «Ἱστορικῶν μελετῶν». Ἐκ τῆς βιβλιογραφίας ταύτης ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους περιχοπὰς: «Τὸ ἔργον εἶνε συντεταγμένον ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν, αἱ δὲ γινώμαι αὐτοῦ καὶ ὁ τῶν γεγονότων συνδυασμὸς διαφερόσιν ἐν πολλοῖς τῶν παραδεχόμενων, τοῦτο δ' ἐνεκα εἶνε καταλλήλου, ὅπως καὶ παρ' ἡμῶν διεγείρῃ τὸ διαφέρον, καὶ μάλιστα ἀπὸ καὶ ἡ ἀπλή ἀνάγνωσις τοῦ ἀνθρωπότητος γεγραμμένου βιβλίου τοῦτο πολὺ ἐνέχει τὸ γοητεῖν, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ διήγησις περὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ Πέτρου Φιλάργῃ εἰς τὸν παπικὸν θρόνον εἶνε εἰς τὸ ἐπαρκὸν ἐνδιαφέροντα.....».

«Ὁ κ. Ρενιέρης περιγράφει θαυμασίως τὰς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου ἐπεληθούσας περιπλοκάς... ὁ ἀναγνώστης εὐχαρίστως ἀναγνωρίζει τοῦτο. Διότι ἡ πλήρης, ἐξ εὐρύτατων μελετῶν τῶν πηγῶν, προσκτηθεῖσα καὶ βαθεῖα γνώσις τῆς ἀρθροειδούς ὕλης, ἡ καλλιτεχνικὴ ταύτης διάταξις, τὸ ἀπείριστον καὶ ἥμερον τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν παθητικῶν ἐπισποδίων, ἡ πλαστικὴ περιγράψαι καὶ ἡ σαφὴς ἐν τῇ διήγησιν, ὅτε μὲν ἐκδηλοῦνται ἐν λεπτοτάτῃ ἀπεικονισμέναις ἰδιαιτέραις περιγραφαῖς (ὡς τῆς ἐν Πίσῃ συνόδου) ἢ ἐν περιέροισι λεπτομερείαις (ὡς τοῦ λόγου τοῦ πρυτάνεως

τοῦ ἐν Παρίσις πανεπιστημίου), ὅτε δὲ ἐν βραχείᾳ ἀπόψει ὁμαλῶς κατατάσσουσα πολυπλοκώτατα συμβάντα (ὡς τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Γαλεάττου Βισκόντι), ἡ κλασσικὴ καὶ ἀσμενὴ λέξις, ἥτις προσεγγίζει πολὺ τῇ ἀρχαίᾳ, χωρὶς νὰ καθίσταται δόσληπτος τοῖς πολλοῖς, ἡ εὐγενὴς πάντοτε καὶ ἀφελὴς φράσις ἀπαραιμύλλως γλαφυρῶν περιόδων, πάντα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἀποδεικνύουσι τὸ ἔργον ἄξιον νὰ καθέξη διατριπὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀρίστων ἱστορικῶν συγγραμμάτων πάντων τῶν ἐθνῶν».

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδῃ ὁ κ. Βόλτς ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος ἐπὶ κριτικῆς τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γαλιόου Πολυλά φιλοπονηθείσης ἐμμέτρου μεταφράσεως τῆς «Ὀδυσσεύς», τοῦ Ὀμήρου.

Εὐχαρίστως δὲ μαυθάνομεν ὅτι ὁ κ. Βόλτς, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν εὐκρινεστέρων φίλων τῆς ἡμετέρας πατρίδος καὶ φιλολογίας, ἐτοιμάζει καὶ ἄλλας ἐργασίας σχετικὰς πρὸς τὰ νεώτερα ἑλληνικά γράμματα.

Ἐν τῇ «Revue des Deux Mondes» τῆς 15 Νοεμβρίου δημοσιεύεται μακρὰ διατριβὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «La grande-Grecce» τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Gaston Boissier.

ὑπὸ τὸν τίτλον «Σταλακτίται» ἐκδίδει προσεγγίζον ὁ κ. Γεωργίου Δροσίνης συλλογὴν ποιημάτων αὐτοῦ. Ἡ συλλογὴ αὕτη, τυπωμένη ἐν τοῖς καταστήμασιν Ἀνδρέου Κορομηλά μετὰ ἐξαιρέτου τυπογραφικῆς φιλοκαλίας, θέλει περιλαμβάνει οὐ μόνον δημοσιευθέντα ἤδη ἔργα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ νέα προέοντα τῆς ἀδράξ Μούσης τοῦ νεοῦ ποιητοῦ.

Ὁ ἐν Πειραιεὶ καθηγητὴς κ. Ἰάκ. Χ. Δραγάτης γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ τινος νέου εὐρήματος, ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνελευσθέντος:

«Διὰ τῆς καθαριστικῆς τοῦ λιμένος μηχανῆς παρὰ τὴν εἰσόδον τῶν Ἀλῶν ἀνελευσθὴ στήλη μικρὰ, ὕψους 0,45, κάτω διαμέτρου 0,17, ἐν εἰδει βωμιόκου, μισομένη ἐπαισθητῶς τῶν, ὅπως τὸ ἄκρον ἐφαρμύμενα, φέρουσα τρεῖς περίεξ ἀναγλύφους ἰκανῶς σωζομένας μορφὰς γυναικείας. Τῶν μορφῶν τούτων ἐξέλιπε δυστυχῶς καὶ τὸν τριτὸν ἡ κεφαλὴν φέρουσα πᾶσαι μακρὸν ποδὶν γιγῶνα καὶ ἐπὶ δὴλμα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τῆς μῆς τούτων καὶ ὑπὲρ τὸν κατὰ ταῦτο ὄμιον καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπερτείνει τὸ σωζόμενον μέρος θαλάσσης χαρακτηριστικῆς τῆς φερούσης μορφῆς ἡ ἑτέρα ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, οἷον τὸ ἐπὶ τῶν ἀγαλματίων τῆς Κυβέλης, ὡς δεικνύουσιν ὅλγα σωθέντα ἔχον αὐτοῦ, καὶ ῥάβδον δὲ μικρὰν καμπύλην ἄνω, ἥς μάλιστα τὸ κάτω ἄκρον ἐπὶ τῆς φθορείσεως δεξιᾶς διαφαίνεται ἡ τρίτη φαίνεται ἀγαρκτηρίστος ἡ μάλλον ἀπεριτρίβη τὸ γαρυφαλιστικὸν μετὰ τῶν ἐφαρμύμενων χειρῶν.

Τὸ ὅλον ἐπαθεῖν ὑπὸ τῆς θαλάσσης βλάβῃ μικρὰν πρὸς τὰ κάτω τῆς μῆς τῶν ὕψων καὶ τὰς δύο τῶν μορφῶν.

Ἡ δὲ ἀνάγκη εἶνε ὅταν ἐν τῷ δημοτικῷ μουσεῖῳ».

Ὁ ἐσχάτως ἐκ Ῥουμανίας ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα κ. Ν. Μαροθέας, ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς νεότητος, ἀπὸ διείκτα ἤδη κατεστήσατο ἐν τῷ διδασκαλικῷ συλλόγῳ ἀγῶνα συγγραφῆς βιβλίου καταλλήλου «πρὸς ὀρθὴν ἀγωγήν καὶ παιδείαν τῶν ἐλληνοπαίδων», ὑπὲρ οὗ προσήνεγκεν ἔκτοτε τῷ συλλόγῳ τούτῳ χρηματικὸν γέρας δραχμῶν χιλίων κατ' αὐτὰς δὲ ἐδωκεν αἴσας τὸ ἐπαθλὸν τοῦ ἀγῶνος καταβαλὼν ὑπὲρ αὐτοῦ χιλίας εἰς δραχμὰς εἰς τὸν αὐτὸν Σύλλογον.

Ὁ κ. Γεωργίου Καμπούρογλου, τέως συντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος», ἀπεσύρθη τῆς συντάξεως ταύτης, προτιθέμενος νὰ ἐκδώσῃ προσεγγίζον ἰδίαν ἐφημερίδα πρωινήν.

ΒΙΒΛΙΑ

2475. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακήν. Ἔτος 7'. Τόμος 1B', 22 Νοεμβρίου 1881. Ἀριθ. 308 (256). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^α, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἡ πατρις. (Ἐκ τῶν τοῦ Emile Souvestre). — Ἡ δεσποινὴ Λαοαγλιέρ. (Μυθιστορία Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσένους Γ. Παπαδοπούλου). — Ἡ ἐφημερίς «Figaro». — Τὰ αἰσθητήρια τῶν μυρμηκῶν. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθιναί. — Σημειώσεις. — Κανόνες ὑγιεινῆς.

2476. Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος. Πληθυσμὸς αὐτῆς κατὰ τὸ 1879. (Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν). Ἐν

Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, ὁδὸς Ἐρμού, 63. 1881, 4^{ον}, σελ. 143.

2477. Τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἐλληνικὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ὑπὸ Νικολάου Ἀναστασίου. Ἐν Ἀθῆναις. 1881. 8^{ον}, σελ. 31.

2478. J. E. Harrison, *Myths of the Odyssey in art and literature.* (To the memory of my greek friend J. B.

Τὸ ἀξιόλογον καὶ πολυτελὲς τοῦτο βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῶν κυριωτέρων μύθων τῆς Ὀδυσσεύς, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ τῶν Κυκλόπων, τῶν Λαιστρυγόνων, τῆς Κίρκης, τῆς νεκυίας, τῶν Σεϊρήνων, καὶ τῆς Σκύλλης, προτίθεται νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ ἔργα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς ἢ κεραμογραφίας, τὰ διαφόρους τοὺς μύθους τούτους παραστήσαντα, καὶ κοσμεῖται διὰ 69 φύλλων εἰκονογραφικῶν, αἰτίνες παριστῶσι τὰ ἔργα ἐκεῖνα, καὶ ὧν τινες εἰσὶ καὶ ἄλλως ἀνέκδοτοι.

Ἀναμνησθῆναι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι οἱ μῦθοι ἐκεῖνοι δὲν εἶνε πλάσματα καὶ ἀποκρήματα τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ἡ ποιητικὴ αὐτὴ ἐκφρασις καὶ διάπλασις παραδόσεων, αἰτίνες ἐπεκράτουν καὶ διαφόρους διεδίδοντο ἐν τῇ ἐλληνικῇ λαῷ. Καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐπομένως ταῦτα, τινὰ μὲν προφανῶς ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ὁμηρικὴν τῶν μύθων διάπλασιν, ἄλλα ὅμως παριστῶσι τὰς ἀλλοιώσεις τῶν παραδόσεων, πάντα βεβαίως μεταγενέστερα τῶν ὁμηρικῶν χρόνων, καὶ μὴ ἀνιόντα ὑπὲρ τὴν δ'. πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα. Ἄν δ' αἱ παραδόσεις ᾗ καὶ ἐπὶ Ὀμήρου εἶχον ἤδη τὴν ποικιλίαν τῶν μορῶν ἢν ἀπαντῶμεν ἐν αὐταῖς μεταγενέστερος, τοῦτο ἴσως διευκρινισθῇ, ἂν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῶν Μυνηγῶν καὶ ἄλλων παναρχαίων κτισμάτων εὐρεθῶσι σκευὴ διὰ τοιούτων ἀντικειμένων ἐπιγεγραμμένα ἢ ἐπιγεγραμμένα.

Συγγραφεὺς δὲ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀρχαιολογικοῦ βιβλίου δὲν εἶνε, ὡς τις ᾗθελεν εἰκάσει, ὁ Κος ἀλλ' ἡ Κυρία J. E. Harrison, νέα Σκωττίς, ἀφιερύουσα τὸ σύγγραμμά της εἰς τὴν μνήμην οὐγ' Ἑλληνος, ἀλλ' Ἑλληνίδος, τῆς Κας (Jane) B(ruce), τῆς ἐσχάτως ἀποθιβάσσης ἐπ' ἀδελφῇ ἀνεψφίας τοῦ ἡμετέρου Κ. Α. Ρ. Παγκαζῆ. Ἡ σοφὴ ἀρχαιολόγος διατρίβει ἤδη ἐν Ῥώμῃ, καὶ προσεχῶς θέλει ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθῆνας.

2479. *Histoire Grecque* par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome troisième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 19.— Souscription à l'ouvrage complet: 35 fr.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[19 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1881].

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνων τοῦ εὐδρόμου «Νεαρχοῦ Μιαούλη». — Ὡς καθηγητὴς τῶν βασιλοπαίδων διὰ τὰ μαθηματικά προσελήλυθ' ὁ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τακτικὸς τῶν μαθηματικῶν καθηγητὴς κ. Β. Δάων. — Διὰ βασιλικῆς διατάγματος τῆς 10 Νοεμβρίου συνιστῶνται ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Τρικάλων ἑνδεκα εἰρηνοδικοὶ 6' τάξεως, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Λαρίσης καὶ ἑτέρα τρία εἰρηνοδικοὶ 6' τάξεως. — Δι' ὁμοίου διατάγματος ὠρίσθη ἵνα αἱ κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου γενησόμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἀρξῶνται τὴν 7 καὶ 16' π. μ., ἀποπερατωθῶσι δὲ τὴν 4 καὶ 52' μ. μ. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἀπῆλλαξε τοὺς ἐνταῦθα ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα φοιτητὰς καὶ μαθητὰς πάσης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν γυναικῶν. — Ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρομίου πρόκειται νὰ συστηθῇ ναυτικὴ σχολή, διακρινόμενη εἰς τρεῖς τάξεις, τὴν πρώτην τῶν ὁποίων θ' ἀποτελῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν διαφόρων πλοίων ὑπηρετοῦντες 6' τάξεως δόκιμοι, τὴν δευτέραν οἱ ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ ἐκπαιδευόμενοι ναυτικοὶ μαθηταὶ καὶ τὴν τρίτην οἱ κατὰ τὰς ἐφετινὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐπιτυγόντες ναυτικοὶ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς. — Κατὰ τὴν «Στοὺν» ἐντὸς ὀλίγου ἅπαντα τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τ' ἀποτελοῦντα ἀμφοτέρας τὰς ναυτικὰς ἡμῶν μοίρας, τίθενται εἰς ἐφεδρείαν, ἐκτός τοῦ ἀτμοδρομίου «Ἑλλάδος» καὶ τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μιαούλη», ὧν τὰ πληρώματα θέλουσι συμπληρωθῇ κατὰ τὸν ὀργανισμόν αὐτῶν ἐκ τῶν τῶν ἐφέδρων πλοίων. — Κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροσυμβουλίου ὑπεβλήθησαν εἰς ἐνδεκαήμερον καθαρίσιν πραγματικὴν αἱ εἰς

Ἄδεν καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης προελεύσεις, αἱ τελέσασαι μὲν τοιαύτην πέραν τῶν στενῶν τοῦ Σουέζ, διελθούσαι δὲ τοῦτο ὑπὸ καθάρσιν, εἰς πενθήμερον δὲ ἐπιτηρητικὴν πᾶσαι αἱ ἀπ' εὐθείας εἰς ἅπαντων τῶν λιμένων τῆς Αἰγύπτου προελεύσεις. — Ὁλθέθρια ὑπῆρξαν τ' ἀποτελέσματα τῶν πρὸ τινος ἐπικρατήσασιν καθ' ἅπασαν τὴν Μεσόγειον τρικυμιῶν. Πανταγὸς συνέβησαν δυστυχήματα, ἡ δὲ ἐφημερίς «Σάμος» ἀναγγέλλει ὅτι οἱ ἐπιβάται τοῦ ἐκείσε ἀφικομένου αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐβεβαίωσαν ὅτι ἀπῆντησαν κατὰ τὸν πλοῦν ἱκανὰ πτώματα ἐπιπλέοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ. — Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα ἐν τῷ νομαρχιακῷ καταστήματι Σπάρτης ἀπετέφρωσεν αὐτὸ καθ' ὅλοκληρίαν. — Ὁ ἐσχάτως ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀποθιβάσας ἔμπορος Α. Ρωμάνος κατέλιπε διὰ διαθήκης του εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ νοσοκομεῖον κληροδότημα ἐκ 50,000 δραχμῶν. — Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἐλληνικοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἐψήφισεν ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν τοῦ ἐν Ἀφρικῇ γαλλικοῦ στρατοῦ τὸ ποσὸν 3,000 φράγκων, ἅτινα διεδιδάσθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ γαλλικοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ». — Κατὰ τὸν «Ἀγῶνα» τῆς Ζακύνθου συμπλοκὴ αἱματηρὰ ἐγένετο ἐν ταῖς αὐτῇ φυλακαῖς, καθ' ἣν εἰς ἐφρονεύθη, ὅσο ἐπληγώθησαν θανατηφόρους, πολλοὶ δ' ἔτεροι ἔλαβον ἐλαφρὰ τραύματα. — Κατηρτίσθη ἤδη ἐν Παρίσις ὁ διὰ τὸ θέατρον Ἀθηνῶν μελοδραματικὸς θίασος, τὸ δ' ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διώρισεν τὴν ἐπὶ τοῦ θεάτρον ἐπιτροπὴν. — Τὸ τελευνέον Βούλου εἰσπράττει καθ' ἑκάστην χιλίαν δραχμὰς, μετὰ ἑνα δὲ ἡ δύο μῆνας, ὅτε θὰ ἐξαντληθῇ ἡ ὑπάρχουσα παρακαταθήκη πολλῶν εἰδῶν ὅα διπλασιασθῶσι καὶ τριπλασιασθῶσιν αἱ εἰσπράξεις. — Χθὲς ἐκηδεύθη ὁ Ι. Κ. Δεληγιάννης, βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ. — Νέον περιδικιὸν πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐτέρπη».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1571.

Τὸ πρῶτον εἶνε σύνδεσμος ἐλάττωσιν δεικνύων, τὸ δεύτερον δὲ φοβερὸς θεὸς τῶν Ὀλυμπίων. Τὸ δ' ὅλον εἶν' ἐπώνυμον ἀνδρὸς ἐκ τῶν συγγόνων, τὸν κόσμον καταπλήξαντος δι' εὐκλεῶν ἀγώνων.

1572.

[Τῷ πρῶτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

M α γί ὁ ε . π συν .
..... τ ὦρ

1573.

[Τῷ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

Κυδὼλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

. T
. I
T I Σ I Σ
. I
.

1574.

Je suis un antidote, et je suis un poison,
J'avance le trépas et prolonge la vie;
Je réveille les sens, et j'endors la raison.
Et je sème la guerre où la paix me convie.

ΛΥΣΕΙΣ

1567.

Ἵπνος—Υς.

1568.

Συμβαίνει εἰς τὰ προτερήματα ὅτι καὶ εἰς τὰς αἰσθησεις οἱ ὅλως αὐτῶν ἐστερημένοι οὔτε νὰ διακρίνωσιν οὔτε νὰ ἐνοήσωσι τὴν στέρησιν ταύτην δύνανται.

1569.

Π Ο Α
Ο Π Η
Α Η Ρ

1570.

La puce.